

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 103634

гр. София, 22.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 148 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СТОЙЧО Т. ПОПОВ**

като разгледа докладваното от **СТОЙЧО Т. ПОПОВ** Частно гражданско дело № 20221110167229 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 411, ал. 2, т. 2 и 3 от ГПК, във връзка с чл. 146, ал. 2 от ЗЗП.

Подадено е заявление от „Кредито“ ЕООД, ЕИК ***** срещу Е. Б. Н., ЕГН *****, с което се иска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за сумата от общо 1910,77 лв., от която: 800,00 лв. – главница, 40,56 лв. – договорна лихва за периода от 16.06.2022 г. до 16.11.2022 г., 247,82 лв. – договорна неустойка по чл. 26, ал. 2 от Договора, 165,22 лв. – такса „Експресно разглеждане“, 105,00 лв. – разходи за ангажиране на човешки ресурси за извънсъдебно и съдебно събиране на вземането по чл. 13 от Договора, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното плащане.

Процесното вземане е за задължения по Индивидуален договор за потребителски кредит № OL00062075, сключен на 16.06.2022 г.

Настоящият съдебен състав, като съобразява служебното си задължение по чл. 411, ал. 2, т. 3 от ГПК, така и с оглед въведено от практиката Съда на Европейския съюз задължение за служебна преценка неравноправност на договорни клаузи, когато са налице фактически данни за такава неравноправност (С-147/16; С-243/08) намира, че от представените по дело документи може да се направи извод за вероятна неравноправност на клаузи от договора за кредит.

По отношение на чл. 26, ал. 2 от договора клаузата представлява неустойка, която предвижда, че при неизпълнение на задължение за предоставяне на обезпечение на задълженията по договора, в тежест на кредитополучателя се начислява неустойка, платима разсрочено заедно с вноските по погасителния план. Уговорена по този начин неустойката обезпечава непряко изпълнението на задълженията за връщане на главницата и заплащане на възнаградителната лихва по заема, а изпълнението на задължението за предоставяне на обезпечение. Неустойката се дължи

независимо от своевременното изпълнение на задълженията за главница и лихва съобразно уговорения погасителен план. Съдът приема, че така уговорената неустойка по своя характер притежава санкционна функция, но не зависи от вредите от неизпълнението, а цели да се кумулира със задължението (вкл. е предвидена като размер от погасителните вноски), с което същата се отклонява от обезпечителната и обезщетителната си функция, респ. противоречи на принципа за добросъвестност. Неустойката задължава потребителя да заплати необосновано висока неустойка при неизпълнение, което я прави неравнопоставена по см. на чл. 143, ал. 1 от ЗЗП, защото създава съществена и необоснована неравнопоставеност между страните относно правата и задълженията. Очевидно клаузата не цели обезпечаване на задължението, а цели да е в ущърб на потребителя, защото въвежда още един сигурен източник на доход на икономически по-силната страна. С оглед обстоятелството, че същата е включена наред с основното задължение по погасителния план също води до извод, че не цели обезпечаване на кредита, а скрито възнаграждение, без то да е включено в ГПР, с което на самостоятелно основание заобикаля закона с оглед чл. 19, ал. 4 от ЗПК вр. пар. 1 ДР от ЗПК. Отделно от това, с така уговорената неустойка се цели дерогиране разпоредбите на глава 4 от ЗПК, касателно оценката на кредитоспособността на потребителя, която оценка следва да бъде извършена преди сключване на договора за потребителски кредит от страна на заемотателя, което на самостоятелно основание я прави вероятно неравнопоставена.

Съдът намира, че уговорената в договора за кредит допълнителна услуга „Експресно разглеждане“, за която е предвидено заплащане на претендирано възнаграждение, не представлява „допълнителна услуга“ по см. на чл. 10а, ал. 1 от ЗПК, защото заплащането на това възнаграждение е предварително дължимо и то само за „възможността за предоставянето“ на услугите. Съгласно приложения погасителен план претендираното възнаграждение по тях е уговорено във фиксиран размер, събиран по силата на самия договор, а не на база реално използвана услуга. Уговарянето по този начин е и в колизия с нормата на чл. 10а, ал. 4 от ЗПК, в която е предвидено, че видът, размерът и действията, за които е начислена сумата, следва да са ясно и точно конкретизирани в договора. На следващо място, предвидената услуга представлява действие по управлението на кредита, поради което и на основание чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, в който е предвидена изрична забрана за кредитора да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита са нищожни.

Претендират се и разходи за ангажиране на човешки ресурси за извънсъдебно и съдебно събиране на вземането по чл. 13 от Договора. Съгласно чл. 33 от ЗПК при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, поради което клаузата за разходи за ангажиране на човешки ресурси за извънсъдебно и съдебно събиране на вземането са вероятно нищожни на основание чл. 33 от

ЗПК.

Следователно заявлението следва да се отхвърли за претендираните неустойка, такса „Експресно разглеждане“ и разходи за ангажиране на човешки ресурси за извънсъдебно и съдебно събиране на вземането, а в останалата част следва да се издаде заповед по чл. 410 от ГПК, като на заявителя следва да се присъдят и разноски само пропорционално на уважената част от вземането, или сумата от 16,81 лв. за държавна такса и 247,48 лв. за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявлението на „Кредито“ ЕООД, ЕИК ***** против Е. Б. Н., ЕГН ***** за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК в частта, с която се иска заплащане на следните суми: сумата от 247,82 лв. – договорна неустойка по чл. 26, ал. 2 от Договора, сумата от 165,22 лв. – такса „Експресно разглеждане“, сумата от 105,00 лв. – разходи за ангажиране на човешки ресурси за извънсъдебно и съдебно събиране на вземането по чл. 13 от Договора по Индивидуален договор за потребителски кредит № OL00062075, сключен на 16.06.2022 г. между страните.

УКАЗВА на заявителя, че на основание чл. 415, ал. 1, т. 3 от ГПК може да предяви осъдителен иск по отношение на вземането, за което е отхвърлено заявлението за издаване на заповед за изпълнение **в едномесечен срок** от влизане в сила на настоящото разпореждане.

Разпореждането може да се обжалва от заявителя **в едноседмичен срок** от съобщаването му с частна жалба пред Софийски градски съд.

Препис от разпореждането да се връчи на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____